

РЕШЕНИЕ

№ 4972

гр. София, 25.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 25.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **180** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 27, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/, във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Решение № BG05M90P001-1.003-0065/12 от 20.12.2018 г. за верификация на постъпило окончателно плащане и изменение на Решение № BG05M90P001-1.003-0065/6 от 07.02.2018 г. и Решение № BG05M90P001-1.003-0065/7 от 18.09.2018 г., издадено от ръководителя на УО на ОП РЧР 2014-2020 г., в частта в която не са верифицирани четири индикатора „за изпълнение „безработни и неактивни лица“, както и в частта в която е отказано верифициране на средства по отношение на „Арх медия груп“, както следва:

- по т. 1, с която е изменено Решение за верификация по постъпило искане № BG05M90P001-1.003-0065/6 от 07.02.2018 г., като са определени допълнително неверифицирани средства – 555,42 лв., представляващи разходи по бюджетно перо б. „Разходи за закупуване на работно облекло, лични предпазни средства, оборудване и обзавеждане, ДНА и стопански инвентар, в т. ч и разходи за оборудване на работни места на хора с увреждания, пряко свързани с финансираните дейности и необходими за постигане на поставените цели, както и подробно мотивирани в проектното предложение“ за закупуване на 1 бр. стол и 1 бр. бюро по фактура № [ЕГН]/21.03.2017 г.;

- по т. 2, с която е изменено Решение за верификация по постъпило искане за плащане № BG05M90P001-1.003-0065/7 от 18.09.2018 г., като са определени допълнително неверифицираните средства в общ размер на 3 208,16 лв., представляващи разходи по: бюджетно перо 6. „Разходи за закупуване на работно облекло, лични предпазни средства, оборудване и обзавеждане, ДНА и стопански инвентар, в т. ч и разходи за оборудване на работни места на хора с увреждания, пряко свързани с финансираните дейности и необходими за постигане на поставените цели, както и подробно мотивирани в проектното предложение“ по фактура № [ЕГН]/03.05.2017 г. в размер на 2 701 лв.; разходи по бюджетно перо 7. „Разходи за застраховки на придобитото обзавеждане, оборудване и стопански инвентар“ по застрахователна полица № 2204170200000401/19.05.2017 г. и застрахователна полица № 3303170200R00107/19.05.2017 г. за застраховка на определено като недопустимо оборудване – 1 бр. стол, 1 бр. бюро и 1 бр. настолен компютър в размер на 122,56 лв., както и разходи по бюджетно перо 10. „Разходи за дейности, свързани с осигуряване на публичност“ в размер на 384,60 лв.;

- по т. 4 както следва:

в частта с която са определени неверифицирани средства в размер на 6842,27 лв., представляващи разходи по бюджетно перо 1. „Разходи за възнаграждения за всяко лице, включено в заетост при работодател в размер на Минималния осигурителен доход и всички дължими вноски за сметка на работодателите, съгласно изискванията на КТ и КСО за съответната длъжност, попадаща в обхвата на единични групи професии от 2 до 9 клас от НКПД 2011 г. за период до 12 месеца“ по отношение на лицето С. Ц. Й..

и в частта с която са определени неверифицирани средства в размер на 4 125,55 лв., представляващи разходи по бюджетно период 12.1 „Разходи за организация и управление до 10 на сто от общите допустими разходи по проекта“.

Оспорва се решението и в частта, в която УО не верифицира общо 4 индикатора за изпълнение „Безработни и неактивни участници“ поради недопустимост на 4 лица.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно и издадено в противоречие с материалния и процесуалния закон, както и с целта на закона. Моли се същото да бъде отменено.

Изтъква се по отношение на лицето С. Ц. Й., че същият към 08.11.2017г. не е бил трудово зает, а от констатациите на органа, залегнали в решението, че на тази дата е прекратен предходния му трудов договор и на същата дата е сключен трудовия договор по проекта органът не е извел конкретен и ясен извод, поради което решението в тази част е немотивирано, а защитата в тази хипотеза е възпрепятствана.

Относно изменението на предходните решения за верификация по искания за междинни плащания се сочи, че са свързани с разходи за работното място на Н. И., назначен на длъжност „касиер-счетоводител“ както и че по въпроса дали лицето Н. М. И. принадлежи към целевата група по проекта или не и допустими ми ли са разходите, свързани с неговото работно място е въпрос на съдебна преценка по адм.д. № 10343/2018г. по описа на АССГ, което съдебно производство не е приключило с окончателен съдебен акт.

По отношение на недопустимост на разходи по бюджетни пера 10 и 12 се изтъква немотивираност на решението- не е ясно как са направени съответните изчисления, неправилно определяне на общия размер на допустимите разходи, респективно

максималния размер на допустимите разходи по бюджетни пера 10 и 12.

Оспорва се решението в частта за неверифициране общо на 4 индикатора за изпълнение „Безработни и неактивни участници“, поради недопустимост на 4 лица, сочи се немотивираност, не посочване на индикаторите и за кои лица се отнася решението

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. В., която поддържа подадената жалба. По делото са постъпили писмени бележки от адв. В., в които моли оспореното решение да бъде прогласено за нищожно в частта по т. 1, както и в частта по т. 2. Алтернативно се твърди, че оспореното решение в частта по т. 2 е незаконосъобразно. Соци се, че в частта по т. 4, с която са определени неверифицирани средства по постъпилото искане за окончателно плащане в размер на 6 842,27 лв., представляващи разходи за лицето С. Ц. Й., оспореното решение е неправилно. Поддържат се и изложените в жалбата съображения по направеното оспорване. Претендират се разноси.

Ответникът – ръководител на УО на ОПРЧР 2014-2020 г. – в съдебно заседание не се явява. Представлява се от юрист Д., който оспорва подадената жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Сключен е административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2014 - 2020, по процедура чрез подбор на проекти BG05M9OP001 – 1.003 „Ново работно място 2015“ между Министерство на труда и социалната политика, чрез Главна дирекция „Европейски фондове, международни програми и проекти“, в качеството на Управляващ орган, представлявано от главния директор на ГД ЕФМПП и ръководител на УО на ОП РЧР 2014 – 2020 г. и [фирма], - „бенефициер“. По силата на сключения договор ръководителят на УО е предоставил на бенефициера безвъзмездна финансова помощ в максимален размер до 380 860 лв. по ОП РЧР 2014 – 2020, приоритетна ос 1: Подобряване достъпа до заетост и качеството на работните места, процедура BG05M9OP001 – 1.003 „Ново работно място 2015“ за изпълнение на проект „Млади, активни, креативни“, BG05M9OP001 – 1.003 - 0065, от които 380 860,00 лв. европейско съфинансиране, като безвъзмездна финансова помощ и 0 лева собствен принос. С допълнително споразумение от 02.10.2017 г. е уговорена промяна в чл. 2.3 от административния договор, като периодът за изпълнение на проекта е определен на 23 месеца, както и в чл. 6 от същия, като е отразено: „Формуляр за кандидатстване, т.1 „Основни данни“, т.8 „План за изпълнение/ Дейности по проекта (информацията)“, т.15 „данни за САП“- версия 2.0“

От бенефициентът е направено искане за междинно плащане № 2 с отчетен период 29.08.2016-28.04.2017 г. с обща стойност в размер на 142 094,81 лв. След извършена проверка по постъпилото искане с Решение за верификация на постъпило междинно плащане № BG05M9OP001-1.003-0065/6 от 07.02.2018 г. е определен общ размер на верифицираните средства по постъпилото искане за плащане 142 094,81 лв., както и общ размер на сума за плащане – 142 094,81 лв.

От бенефициентът е направено искане за междинно плащане № 3 с отчетен период 02.02.2017-31.10.2017 г. с обща стойност от 154 333,53 лв. След направена проверка по постъпилото искане с Решение за верификация на междинно плащане №

BG05M90P001-1.003-0065/7 от 18.09.2018 г. е определен общ размер на верифицираните средства по постъпилото искане за плащане 141 265,37 лв. и общ размер на неверифицираните средства 13 068,16 лв. Определена е обща сума за плащане в размер на 86 421,19 лв.

Издаденото Решение за верификация на междинно плащане № BG05M90P001-1.003-0065/7 от 18.09.2018 г. е оспорено в частта по т. 2, в която е определен размер на неверифицирани средства, представляващи отчетени разходи в бюджетно перо 1. „Разходи за възнаграждения за всяко лице, включено в заетост при работодател в размер на Минималния осигурителен доход и всички дължими вноски за сметка на работодателите, съгласно изискванията на КТ и КСО за съответната длъжност, попадаща в обхвата на единични групи професии от 2 до 9 клас от НКПД 2011 г. за период до 12 месеца“ за лицата: Н. И. (в размер на 4 227,25 лв.), Н. Т. (в размер на 4 043,25 лв.), Н. Г. (в размер на 36,76 лв.). По подадената жалба е постановено Решение № 1258/27.02.2019 г. по адм. дело № 10434/2018 г. по описа на АССГ, с което оспореното решение е отменено в частта му по т. 2. Решението на АССГ е отменено с Решение № 11277/22.07.2019 г. по адм. дело № 6152/2019 г. по описа на ВАС, VII отделение, в частта с която е отменено по жалба на [фирма] Решение за верификация на постъпило междинно плащане, № BG05M90P001 - 1.003 - 0065/7 от 18.09.2018 г., на заместник-министъра на Министерство на труда и социалната политика и ръководител на УО на ОП РЧР 2014 - 2020, в частта му по т. 2 в която е определен размер на неверифицирани средства – отчетни разходи в бюджетно перо 1 „Разходи за възнаграждения за всяко лице, включително в заетост при работодател в размер на минималния осигурителен доход и всички дължими вноски за сметка на работодателите, съгласно изискванията на КТ и КСО за съответната длъжност, попадаща в обхвата на единичните групи професии от 2 до 9 клас по НКПД 2011г., за период от 12 месеца“, по отношение на лицата Н. И. за сума от 4 227.25 лв., Н. Т., за сума в размер на 4 043.25 лв. и Н. Г. за сума от 36.76 лв. В останалата си част решението на АССГ е обезсилено като недопустимо. Заверени копия от цитираните решения на АССГ и ВАС са приложени служебно по настоящото дело.

От бенефициентът е депозирано искане за окончателно плащане № 4 с отчетен период 01.10.2017-29.07.2018 г. с обща стойност 80 067,90 лв. След направена проверка по постъпилото искане е издадено Решение BG05M90P001-1.003-0065/12 от 20.12.2018 г. за верификация на постъпило окончателно плащане и изменение на Решение № BG05M90P001-1.003-0065/6 от 07.02.2018 г. и Решение № BG05M90P001-1.003-0065/7 от 18.09.2018 г. на ръководителя на УО на ОП РЧР 2014-2020 г.

Издаденото решение е оспорено в настоящото производство, в частта в която не са верифицирани четири индикатора за изпълнение „безработни и неактивни лица“, както и в частта, в която е отказано верифициране на средства по отношение на „Арх медия груп“, както следва:

- по т. 1, с която е изменено Решение за верификация по постъпило искане № BG05M90P001-1.003-0065/6 от 07.02.2018 г., като са определени допълнително неверифицирани средства – 555,42 лв., представляващи разходи по бюджетно перо 6. „Разходи за закупуване на работно облекло, лични предпазни средства, оборудване и обзавеждане, ДНА и стопански инвентар, в т. ч и разходи за оборудване на работни места на хора с увреждания, пряко свързани с финансираните дейности и необходими

за постигане на поставените цели, както и подробно мотивирани в проектното предложение“ за закупуване на 1 бр. стол и 1 бр. бюро по фактура № [ЕГН]/21.03.2017 г.;

- по т. 2, с която е изменено Решение за верификация по постъпило искане за плащане № BG05M90P001-1.003-0065/7 от 18.09.2018 г., като са определени допълнително неверифицираните средства в общ размер на 3 208,16 лв., представляващи разходи по: бюджетно перо 6. „Разходи за закупуване на работно облекло, лични предпазни средства, оборудване и обзавеждане, ДНА и стопански инвентар, в т. ч и разходи за оборудване на работни места на хора с увреждания, пряко свързани с финансираните дейности и необходими за постигане на поставените цели, както и подробно мотивирани в проектното предложение“ по фактура № [ЕГН]/03.05.2017 г. в размер на 2 701 лв.; разходи по бюджетно перо 7. „Разходи за застраховки на придобитото обзавеждане, оборудване и стопански инвентар“ по застрахователна полица № 2204170200000401/19.05.2017 г. и застрахователна полица № 3303170200R00107/19.05.2017 г. за застраховка на определено като недопустимо оборудване – 1 бр. стол, 1 бр. бюро и 1 бр. настолен компютър в размер на 122,56 лв, както и разходи по бюджетно перо 10. „Разходи за дейности, свързани с осигуряване на публичност“ в размер на 384,60 лв.;

- по т. 4, в частта с която са определени неверифицирани средства в размер на 6842,27 лв., представляващи разходи по бюджетно перо 1. „Разходи за възнаграждения за всяко лице, включено в заетост при работодател в размер на Минималния осигурителен доход и всички дължими вноски за сметка на работодателите, съгласно изискванията на КТ и КСО за съответната длъжност, попадаща в обхвата на единични групи професии от 2 до 9 клас от НКПД 2011 г. за период до 12 месеца“ по отношение на лицето С. Ц. Й..

По т. 4, в частта с която са определени неверифицирани средства в размер на 4 125,55 лв., представляващи разходи по бюджетно период 12.1 „Разходи за организация и управление до 10 на сто от общите допустими разходи по проекта“.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата, в частта, в която са оспорени определените неверифицирани средства, е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149 от АПК, от лице, имащо правен интерес и срещу подлежащ на оспорване пред съд акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

Съгласно чл. 62, ал. 3 от ЗУСЕСИФ, управляващият орган извършва верифициране на разходите, въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане, и на проверки на място, когато това е приложимо. Съгласно чл. 9, ал. 5 от ЗУСЕСИФ, ръководителят на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващия орган или оправомощено от него лице. Съгласно чл. 4, т. 7 от Устройствения правилник на Министерството на труда и социалната политика, приет с ПМС № 266/10.11.2009 г., Министерът на труда и социалната политика управлява програми и проекти в сферата на своята компетентност, финансирани от предприєдинителните и Структурните фондове на ЕС и от други международни финансови институции и донори. В рамките на своята компетентност със Заповед № РД01-268/04.04.2018 г., Министерът на труда и социалната политика оправомощава З. Р. –

заместник-министър да изпълнява функциите на ръководител на ОПРЧР в пълен обхват. Оспореното Решение е издадено именно от Ръководителя на УО на ОПРЧР З. Р., следователно е издадено от компетентен орган, в рамките на неговите правомощия.

Оспореното решение отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Същото съдържа всички задължителни реквизити, включително и фактическите и правни основания, послужили за издаването му.

С т. 1 от оспореното решение на основание чл. 99, т. 1 от АПК, е изменено и допълнено Решение за верификация на постъпило междинно плащане № BG05M90P001-1.003-0065/6 от 07.02.2018 г. в частта му по т. 2, като са определени допълнително неверифицирани средства в размер на 555,42 лв.

Съгласно чл. 99, т. 1 от АПК, влязъл в сила индивидуален или общ административен акт, който не е бил оспорен пред съда, може да бъде отменен или изменен от непосредствено по-горестоящия административен орган, а ако актът не е подлежал на оспорване по административен ред - от органа, който го е издал, когато съществено е нарушено някое от изискванията за законосъобразността му. Според нормата на чл. 102, ал. 1 от АПК, възобновяването на производството по чл. 99, т. 1 от АПК може да се направи в тримесечен срок от влизането в сила на акта. Срокът по чл. 102, ал. 1 и 2 АПК е преклузивен и с изтичането му се погасява правомощието на органа да образува производство по изменение на влязъл в сила индивидуален административен акт.

Възобновяването на производството по издаване на индивидуален административен акт е извънреден способ за контрол върху влезли в сила административни актове, които не са обжалвани пред съда. Като засягаща стабилитета на административния акт, процедурата по възобновяване е строго регламентирана в АПК и може да бъде проведена само в нормативно установените срокове и на посочените в чл. 99 от АПК основания, по инициатива на административния орган, по предложение на съответния прокурор или на омбудсмана или по искане на страна в производството, както предвижда чл. 100 от АПК.

В случая, производството е започнало по инициатива на административния орган и на основание чл. 99, т. 1 от АПК. За да бъде законосъобразно проведено, следва да бъде спазен преклузивният тримесечен срок, установен в чл. 102, ал. 1 от АПК. С изтичането на срока по чл. 102, ал. 1 от АПК се прекратяват правомощията на административния орган по чл. 99, т. 1 от АПК.

В хода на съдебното производство от жалбоподателя е представена и приета като доказателство по делото разпечатка от ИСУН, от която е видна датата на връчване на Решение за верификация на постъпило междинно плащане № BG05M90P001-1.003-0065/6 от 07.02.2018 г., а именно 08.02.2018 г. / л. 76/. По делото не са представени данни, че решението е оспорено по съответния ред, а и такива твърдения не са наведени, поради което същото е влязло в сила на 23.02.2018 г.

Тримесечният срок по чл. 102, ал. 1 от АПК, е изтекъл на 24.05.2018

г. От представената разпечатка от ИСУН е видно, че искане № 4 за окончателно плащане е регистрирано на 04.12.2018 г. Административното производство по издаване на процесното решение следва да се счита за започнало с регистрирането на заявлението, подадено от бенефициента, т. е на дата 02.10.2018 г. На тази дата следва да се приеме, че е възобновено и производството по преразглеждане на влязлото в сила Решение за верификация на постъпило междинно плащане № BG05M90P001-1.003-0065/6 от 07.02.2018 г., доколкото същото е изменено въз основа на резултатите от извършените проверки по подаденото искане за окончателно плащане. От ответника не са ангажирани доказателства, обосноваващи друг извод, а в негова тежест е да установи спазването на преклузивния срок, предвиден в чл. 102, ал. 1 от АПК. При така констатираното, съдът приема, че не е спазен преклузивният срок по чл. 102, ал. 1 от АПК за възобновяване на административното производство на основание чл. 99, т. 1 от АПК, поради което процесното решение в частта му по т. 1 е незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

С т. 2 от процесното решение на основание чл. 99, т. 1 от АПК е изменена и допълнена т. 2 от Решение за верификация на постъпило междинно плащане № BG05M90P001-1.003-0065/7 от 18.09.2018 г., като са определени допълнително неверифицирани средства в размер на 3 208,16 лв.

Решение за верификация на постъпило междинно плащане № BG05M90P001-1.003-0065/7 от 18.09.2018 г. е връчено на 18.09.2018г., видно от разпечатка от ИСУН / л. 77/ и е оспорено по съдебен ред в частта по т. 2, относно неверифицирани разходи за лицето Н. М. И.. Съдебното производство е приключило с окончателно решение на ВАС от 22.07.2019 г. Оспореното решение, с което е допълнено Решение за верификация на постъпило междинно плащане № BG05M90P001-1.003-0065/7 от 18.09.2018 г. е издадено на 20.12.2018 г. Към момента на издаването му е било налице неприключило съдебно производство по отношение на допълнената т. 2 от Решение за верификация на постъпило междинно плащане № BG05M90P001-1.003-0065/7 от 18.09.2018 г., поради което съдът приема, че не е била налице хипотезата на чл. 99, т. 1 от АПК, а именно административният акт не е влязъл в сила в изменената си част, тъй като е бил оспорен по съдебен ред и съдебното производство все още не е приключило с влязло в сила решение. По тези съображения процесното решение, в частта по т. 2, следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

С т. 4 от оспореното решение са определени неверифицирани средства в размер на 6 842,27 лв., представляващи разходи за лицето С. Ц. Й., отчетени в бюджетно перо 1. „Разходи за възнаграждения за всяко лице, включено в заетост при работодател в размер на Минималния осигурителен доход и всички дължими вноски за сметка на работодателите, съгласно изискванията на КТ и КСО за съответната длъжност, попадаща в обхвата на единични групи професии от 2 до 9 клас от НКПД 2011 г. за период до 12 месеца“.

Уредбата на производството по верификация на разходи се съдържа в чл. 60 - чл. 68 от ЗУСЕСИФ. Съгласно цитираните разпоредби, междинни и окончателни плащания се извършват след верифициране с цел потвърждаване допустимостта на извършените разходи и при наличие на физически и финансов напредък на проекта. Чрез междинни и окончателни плащания се възстановяват само допустими разходи, верифицирани от управляващия орган. Съгласно чл. 62, ал. 3 от ЗУСЕСИФ, УО извършва верифициране на разходите въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане и на проверки на място, когато това е приложимо. Според чл. 59, ал. 1 от ЗУСЕСИФ конкретните национални правила и детайлните правила за допустимост на разходите за съответния програмен период за всяка оперативна програма по чл. 3, ал. 2 от закона се определят с нормативен акт на Министерския съвет. В конкретния случай това е Наредба № Н-3 от 22.05.2018г. за определяне на правилата за плащания, за верификация и сертификация на разходите, за възстановяване и отписване на неправомерни разходи и за осчетоводяване, както и сроковете и правилата за приключване на счетоводната година по оперативните програми и програмите за европейско териториално сътрудничество./Наредба Н-3/2018г./

Чл. 57. ал. 1 от ЗУСЕСИФ урежда седем кумулативни изисквания, за да бъдат определени дадени разходи за допустими, а именно: 1. разходите са за дейности, съответстващи на критериите за подбор на операции и се извършват от допустими бенефициенти съгласно съответната програма по чл. 3, ал. 2; 2. разходите попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи; 3. разходите са за реално доставени продукти, извършени услуги и строителни дейности; 4. разходите са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство; 5. разходите са отразени в счетоводната документация на бенефициента чрез отделни счетоводни аналитични сметки или в отделна счетоводна система; 6. за направените разходи е налична одитна следа съгласно минималните

изисквания на чл. 25 от Делегиран регламент (ЕС) № 480/2014 на Комисията от 3 март 2014 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство (ОВ, L 138/5 от 13 май 2014 г.) и са спазени изискванията за съхраняване на документите съгласно чл. 140 от Регламент (ЕС) № 1303/2013; 7. разходите са съобразени с приложимите правила за предоставяне на държавни помощи.

Неизпълнение на някое от тези изисквания е самостоятелно основание за отказ за верификация и плащане.

Като основание за отказ за верификация на разходите за лицето С. Ц. Й. е посочена разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ. Административният орган е приел, че лицето не е представител на целевата група, тъй като не попада нито в групата „безработен“, нито в групата „неактивен“ и е определил отчетените по отношение на него разходи като недопустими. Този извод е правилен. След извършена служебна справка за лицето в регистрите на НАП е установено, че то е имало договор с работодател [фирма], прекратен на 08.11.2017 г., като на същата дата е сключен договорът му по проекта. В хода на административното производство за С. Й. допълнително на основание чл. 62, ал. 3 от ЗУСЕСИФ са представени молба за прекратяване на трудов договор с [фирма], считано от 08.11.2017 г., заповед за прекратяване на трудовото правоотношение, считано от 08.11.2017 г. Представени са също протокол за оценка на получената му автобиография и съдържащо се в нея предложение лицето да бъде назначено на длъжност „шофьор лек автомобил“.

Административният орган е достигнал до извод, че лицето не попада в целевата група, тъй като не отговаря на изискването да е „безработно“ към датата на назначаване по проекта. Легалната дефиниция на понятието „безработен“ се съдържа в § 1, т. 1 от ДР на Закона за насърчаване на заетостта, според който „безработен“ е лице, което при регистрация в дирекция „Бюро по труда“ не работи, търси работа, има готовност да започне работа в 14-дневен срок от уведомяването му от дирекция „Бюро по труда“. За да бъде определено едно лице като безработно, то следва да са налице трите посочени в цитираната норма

предпоставки, а именно: лицето да не работи, да търси работа и да има готовност да започне работа в 14-дневен срок от уведомяването.

В Насоките за кандидатстване по схемата, задължителни за бенефициента на основание чл. 2.4. от подписания от него административен договор, изрично, ясно и детайлно са описани допустимите дейности и разходи по схемата за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ и съответно по проекта. В т. 3.1.6 от Насоките ясно е указано, че кандидатът следва да осигури заетост за период до 12 месеца на лица от допустимата целева група. Допустимата целева група по процедурата за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ включва единствено безработни или неактивни лица. В попълнената от лицето декларация, същото се е определило като безработно. Само въз основа на нея обаче не може да се направи безспорен извод, че лицето е безработно. От бенефициента не са представени доказателства с подаденото искане до УО, установяващи по безспорен начин, че С. Й. е „безработно“ лице по смисъла на §1, т. 1 от ЗНЗ към момента на сключването на договора му по проекта /в този смисъл Решение № 11277/22.07.2019 г. на ВАС, VII отделение/. Според нормата на чл. 61, ал. 3 от ЗУСЕСИФ, в тежест на бенефициента е да докаже допустимостта на отчетените разходи, чието заплащане иска, като представи доказателства пред УО.

Представените по делото справка за осигурителен доход от НАП за С. Й., трудов договор, както и трудова книжка не следва да бъдат кредитирани, тъй като същите са представени едва в хода на съдебното производство, а съгласно чл. 64, ал. 1 от ЗУСЕСИФ, в случай че бенефициент не представи в срок документ или разяснения по чл. 63 или е започната процедура по администриране на нередност, съответният разход не се верифицира. Съдът приема, че преценката на УО относно недопустимост на отчетените разходи за лицето С. Й. е правилна и законосъобразна. Неоснователно е направеното в жалбата възражение в тази насока. При непредставяне на относими доказателства с подаденото от бенефициента искане за окончателно плащане, УО действа при обвързана компетентност и е длъжен да откаже да верифицира съответните разходи, за чиято допустимост липсват доказателства. В този случай УО няма право на самостоятелна преценка.

С т. 4 от процесното решение са определени допълнителни неверифицирани разходи в размер на 4 125,55 лв., представляващи отчетени разходи в бюджетно перо 12.1 „Разходи за организация и управление до 10 на сто от общите допустими разходи по проекта съгласно чл. 7 ал.2 т.4 от ПМС 189/28.07.2016г.“. Като основание е

посочено, че отчетените разходи надвишават максимално допустимия размер, съгласно чл. 7, ал. 2, т. 4 от ПМС № 189/28.07.2016 г. Посочената разпоредба от ПМС № 189/28.07.2016 г. урежда национални правила за допустимост на разходите по програмите, съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове, за програмен период 2014 - 2020 г., при прилагане на формата по чл. 55, ал. 1, т. 1 ЗУСЕСИФ се определят следните максимални размери за определени категории разходи: т. 4- разходи за организация и управление - до 10 на сто от общите допустими разходи по проекта. Т. 9 от ДР на соченото постановление дава легална дефиниция на понятието "Разходи за организация и управление", като същите са непреки разходи, свързани с възнагражденията на персонала по администриране на проекта - ръководител на проект, технически сътрудник, счетоводител и друг експертен или технически персонал, както и административните разходи, свързани с управлението на проекта, посочени за допустими в документите по чл. 26, ал. 1 ЗУСЕСИФ. Видно от процесното решение, безвъзмездната финансова помощ по проекта е 380 860 лв. Допустимите разходи за организация и управление по проекта следва да бъдат в размер до 10% от общите допустими разходи по проекта.

Съдът констатира, че в мотивната част на процесното решение е отразено, че предявените разходи по бюджетно перо 12 „Разходи за организация и управление до 10 на сто от общите допустими разходи по проекта“ превишават 10 % от общите допустими разходи по проекта. Бюджетно перо 12 съдържа няколко подпера, като две от тях 12.1 и 12.3 визират едни и същи разходи, но с различни финансови параметри. В диспозитива на процесното решение е отразено, че са определени неверифицирани средства в размер на 4 125,55 лв., представляващи отчетени разходи по бюджетно перо 12.1 „Разходи за организация и управление до 10 на сто от общите допустими разходи по проекта“. От така произнесеното решение волята на органа остава неясна. Налице е несъответствие в оспорения акт, тъй като в мотивната част на процесното решение е посочено бюджетно перо 12, а в диспозитива на процесното решение - бюджетно перо 12.1, което препятства осъществяването на контрол за законосъобразност от съда, тъй като не е ясно посоченият размер неверифицирани средства как е определен и въз основа на кои от фигуриращите в бюджетното перо разходи. Съдът приема, че в тази си част процесното решение е незаконосъобразно и следва да бъде отменено, като преписката бъде върната на административния орган за ново произнасяне при спазване на дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

По отношение на непризнаването на изпълнение на индикатори по проекта, съдът счита че липсва волеизявление засягащо права и законни интереси на жалбоподателя. Налице е единствено констатация , че към момента на издаване на оспорения акт не може да се установи по безспорен начин че четири лица попадат в целевата група и съответно индикаторът е изпълнен, защото по отношение на три от тях е налице висящ съдебен процес. Липсата на правен интерес от оспорване на цитираната констатация прави жалбата недопустима в тази й част, поради което същата следва да бъде оставена без разглеждане в тази част, а производството по делото – да бъде прекратено.

При този изход на спора на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски, съобразно уважената част от жалбата и представените по делото доказателства за тяхното заплащане в размер на 507,31 лв.

На ответника не следва да се присъждат разноски, тъй като същите са поискани едва с представените по делото писмени бележки.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 62 състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на [фирма] срещу Решение № BG05M90P001-1.003-0065/12 от 20.12.2018 г. за верификация на постъпило окончателно плащане и изменение на Решение № BG05M90P001-1.003-0065/6 от 07.02.2018 г. и Решение № BG05M90P001-1.003-0065/7 от 18.09.2018 г., издадено от ръководителя на УО на ОП РЧР 2014-2020 г., в частта, в която не са верифицирани общо четири индикатора за изпълнение „Безработни и неактивни участници“ на четири лица поради недопустимост .

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 180/2019 г. по описа на АССГ, III отделение, 62 състав в тази му част.

ОТМЕНЯ Решение № BG05M90P001-1.003-0065/12 от 20.12.2018 г. за верификация на постъпило окончателно плащане и изменение на Решение № BG05M90P001-1.003-0065/6 от 07.02.2018 г. и Решение № BG05M90P001-1.003-0065/7 от 18.09.2018 г., издадено от ръководителя на УО на ОП РЧР 2014-2020 г., в частта му по т. 1, с която е изменено Решение за верификация № BG05M90P001-1.003-0065/6 от 07.02.2018 г. и са определени допълнителни неверифицирани средства в размер на 555,42 лв., както и в частта му по т. 2, с която е изменено Решение за верификация № BG05M90P001-1.003-0065/7 от 18.09.2018 г. и са определени допълнителни неверифицирани средства в размер на 3 208,16

лв.

ОТМЕНЯ Решение № ВG05M9OP001-1.003-0065/12 от 20.12.2018 г. за верификация на постъпило окончателно плащане и изменение на Решение № ВG05M9OP001-1.003-0065/6 от 07.02.2018 г. и Решение № ВG05M9OP001-1.003-0065/7 от 18.09.2018 г., издадено от ръководителя на УО на ОП РЧР 2014-2020 г., в частта му по т. 4, с която са определени допълнителни неверифицирани средства в размер на 4 125,55 лв., представляващи отменени разходи по бюджетно перо 12.1 „Разходи за организация и управление до 10 на сто от общите допустими разходи по проекта“.

ВРЪЩА преписката на ръководителя на УО за ново произнасяне, в отменената част на решението по т. 4, с която са определени допълнителни неверифицирани средства в размер на 4 125,55 лв., представляващи отчетени разходи по бюджетно перо 12.1 „Разходи за организация и управление до 10 на сто от общите допустими разходи по проекта“ при спазване на дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОТХВЪРЛЯ жалбата срещу Решение № ВG05M9OP001-1.003-0065/12 от 20.12.2018 г. за верификация на постъпило окончателно плащане и изменение на Решение № ВG05M9OP001-1.003-0065/6 от 07.02.2018 г. и Решение № ВG05M9OP001-1.003-0065/7 от 18.09.2018 г., издадено от ръководителя на УО на ОП РЧР 2014-2020 г., в частта му по т. 4, с която са определени неверифицирани средства в размер на 6 842,27 лв., представляващи отчетени разходи в бюджетно перо 11. „Разходи за възнаграждения за всяко лице, включено в заетост при работодател в размер на минималния осигурителен доход и всички дължими вноски за сметка на работодателите, съгласно изискванията на КТ и КСО за съответната длъжност, попадаща в обхвата на единични групи професии от 2 до 9 клас от НКПД 2011 г. за период до 12 месеца“, по отношение на лицето С. Ц. Й.

ОСЪЖДА МТСП да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] сумата от 507,31 лв. /петстони и седем лева и тридесет и една стотинки/, представляваща разноски в производството.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

